

ДРУЖН@ 7я

Газета дитячо-юнацької організації "Козацька республіка"
та педагогічного колективу
Прилуцької загальноосвітньої школи I-III ступенів № 7

Учітьсь,
читайте,
І чужого
научайтьсь,
Й свого
не цурайтьсь.

Т.Шевченко

У номері:

- Добрий день, Країно Знань 1
- Рідне місто моє 2
- Немає переводу добрим звичаям народу 2
- Будні «Козацької республіки» 3
- Гіннес по-українськи 4
- Художня палітра 4
- Посміхнись 4

№ 1 (21)

Вересень 2015

Добрий день, Країно Знань

Знову ранок першого вересневого дня повниться мелодійними звуками шкільного дзвоника, а вулиці міст і сіл розквітають від чарівної хуртовини

освіти залежить успіх у майбутньому. Нехай поряд із школярами завжди

осінніх айстр. Так Україна зустрічає День знань — усенародне свято мудрості та доброти. Розпочинається новий навчальний рік, який завжди означає відкриття незвіданої й часто нелегкої дороги — дороги до знань, до нових звершень.

жди крокують допитливість, працелюбність і наполегливість, а також натхнення до творчості та нових відкриттів! Батькам бажаємо щоденно відчувати гордість за своїх дітей, радіти їхнім успіхам. Усім, хто носить високе звання Вчителя,

Нехай 2015-2016 навчальний рік приносить усім тільки приємні враження!

Учням бажаємо успішно крокувати дорогою

низько вклоняємося за благородний титанічний труд. Здоров'я й терпіння всім, упевненості в завтрашньому дні.

знань і пам'ятати, що саме від

**З глибокою повагою,
авторський колектив газети**

Рідне місто мос

Прилуки ярмаркують

Традиція проводити в Прилуках щорічні ярмарки сягає козацької доби. Першою згадкою про них є повідомлення арабського мандрівника Павла Алеппського, який разом зі своїм батьком Антиохійським патріархом Макарієм двічі відвідав Прилуки у 1654-1656 роках. Повертаючись на батьківщину влітку 1656 року, вони «милувалися картиною великого ярмарку, який буває тут у свято Іоанна Хрестителя. На нього з'їжджається велика кількість грецьких купців з Румелії та Карамалії з шовками, шаллями, перськими килимами”.

У 1708 році полковник Дмитро Горленко заснував ще й Дмитрівський осінній ярмарок.

Наприкінці XVIII століття на Івана й Дмитра в Прилуки з'їжджалися купці з крамом із Ромен, Полтави, Ніжина. Залізні вироби везли з Тули й Орла, шкіри — з Бихова. Худобу й коней приганяли з Пирятина та навколишніх сіл. Вино й горілку привозили з Коропа та Сосниці. Купці приїздили також з Москви, Стародуба, Гомеля, Могильова.

У I чверті XIX століття до двох існуючих долучилися ще два ярмарки: Василівський — з 1 січня, який продовжувався близько тижня, та Провідський, що починався за півтора тижні до Паски й закінчувався на

Хоминій неділі.

Воздвиженський ярмарок за-снували в II половині XIX століття. Відомо, що в 1888 році на Ярмарковій площі міста відбувалося п'ять щорічних ярмарків: Василівський — з 29 грудня по 2 січня; Вербний — на Вербному тижні, Іванівській — з 22 по 26 червня; Здвиженський — з 10 по 16 вересня та Дмитрівський — з 24 по 28 жовтня. (Усі дати подано за старим стилем.)

У першій чверті XX століття ярмарки припинили своє існування, і тільки в 2001 році було відроджено Здвиженський ярмарок — добру віковічну традицію нашого народу.

Цьогорічний ярмарок уперше проходить у статусі міжнародного свята. До Прилук прибули гості з Росії, Білорусі, Вірменії, Польщі, Канади, Литви, Швеції. Хоча в наш час ярмарок триває лише два дні, але й за такий короткий проміжок часу прилучани встигають відчутти невидимий зв'язок із величним та прекрасним минулим нашого міста, яке переповнює душу кожного, хто не байдужий до історії рідного краю.

**Лариса Коломійченко,
педагог-організатор**

Немає переводу добрим звичаям народу

Обереги — своїми руками

Виставку українських оберегів на Воздвиженський ярмарок із любов'ю підготували учні школи - юні знавці національних традицій українського народу. Тут можна було помилуватися красою ляльок-мотанок, домовичків, мішечків, підковок та інших оберегів, які віками плекав наш народ. Усі роботи, представлені на виставці, зроблені від душі, з любов'ю, теплом.

Обереги – це магічні предмети, які здатні оберігати від різних небезпек. Вони є давніми, добрими символами нашого народу, які виготовляють тільки з природних компонен-

тів, що символізують здоров'я, затишок в родині, любов, щастя. Виріб може бути виготовлений тільки для когось. Майструвати оберег для себе категорично забороняється. Ніколи не можна примушувати чи вмовляти людину зробити для вас оберег. Тільки те, що зроблено від щирого серця й з найкращими думками, приносить удачу й благополуччя.

Лариса Братель, заступник директора з виховної роботи

Без традиції немає культури, без культури немає нації. В.Липинський

Будні “Козацької республіки”

Хай в серці кожної людини живе любов до України

Перший урок

у 2015-2016 н.р.

Слава воїнам-звитяжцям, що звільнили рідний край

Щороку 18 вересня прилучати святкують День міста, день визволення від нацистської навали. Давно вже загоїлися рани, нанесені фашистами, але ніколи у вдячній пам'яті потомків не зітруться героїчні подвиги визволителів міста над Удаєм. Ушановуючи пам'ять воїнів, вдячні жителі міста несуть квіти до могил загиблих, зустрічаються з сивочолими ветеранами, яких, на жаль,

стає все менше й менше. Урок мужності “Слава воїнам-звитяжцям, що звільнили рідний край”, проведений для учнів 1-4 класів — це ще одна маленька часточка нашої великої пошани полеглим і тим, хто залишився жити.

На урок мужності до школярів завітали волонтери Галина Молчанова та Вікторія Купрій. Учні передали їм ліки, зібрані в ході проведення благодійних акцій “Ліки замість квітів” та “Аптечка воїна АТО”.

Рідному місту присвячується

На зелених берегах красеня Удаю широко розкинулося наше рідне старовинне місто Прилуки, яке чарує кожного

не тільки самобутністю, неповторною красою, але й приваблює своєю славною, часом трагічною історією, своїми добрими, працьовитими й талановитими людьми. Про славне минуле рідного міста, його духовні святині йшла мова в 6-А класі під час проведення пізнавальної програми “Молось за вас, рідні Прилуки! Буайте, славтеся, цвітійте!”

Канцелярія інформації

Учень, який навчається без бажання, — це птах без крил. Сааді

Гіннес по-українськи

Рекорди маленьких українців

Підняття найбільшої ваги. Єгор Леоненко із Сум – найсильніший хлопчик України. У 2013 році у віці 8 років він зміг підняти штангу вагою 41 кілограм, що на 2 кілограми більше його тодішньої ваги.

Наймолодша в Україні авторка персональної виставки картин. Маленька художниця киянка Кіра Микитенко у свої 5 років та 10 місяців уже назбирала достатньої робіт для персональної виставки. У 2014 році було представлено 30 картин, написаних олією, гуашшю, аквареллю й олівцями, в основному – натюрморти, 7 з яких були придбані відвідувачами виставки. Кірі можна також присвоїти статус наймолодшої благодійниці, адже всі виручені кошти за картини вона передала відділенню дитячої реанімації в Інституті педіатрії та гінекології Академії медичних наук України, де їй колись рятували життя.

Найбільша швидкість читання дитиною вголос незнайомого тексту. У свої 2 роки 7 місяців Льова Бондаренко міг самостійно чита-

ти книжки. Він також встановив рекорд і в швидкості читання. У 5 років 3 місяці зміг прочитати за одну хвилину 141 слово, а опісля переказати зміст прочитаного. До речі, нормою для першокласника вважається 25 слів за хвилину

Найменша дівчинка, що катається на роликів ковзанах. Ще не вмiла говорити, зате впевнено почувалася на роликів ковзанах маленька Валерія Медведь із Києва. У віці 1 рік і 7 місяців вона змогла 4 хвилини кататися на роликах без сторонньої допомоги. Ходити та їздити дівчинка навчилася практично водночас.

Наймолодший учитель орігамі. Японське мистецтво Денису Гаркуші з Дніпропетровська до смаку припало ще у 2 роки. Хлопчик захопився орігамі настільки сильно, що у свої 7 років став давати майстер-класи. Знімальна група японського телеканалу приїжджала до Дніпропетровська спеціально, щоб зняти про хлопчика фільм.

За матеріалами мережі Інтернет

Макаренко Анастасія,
8-Б кл.

Художня палітра

Реваненко Каміла, 7-Б кл.

Не вмiє

Першокласник Сергійко, повернувшись зі школи, сказав:

- Я в школу більше не піду.
- Чому? - запитала бабуся.
- Бо там треба писати й читати, а я не вмiю, а розмовляти я вмiю, так на уроках не дозволяють.

Погані умови

Школяр на уроці то дрiмає, то позiхає. Підходить до нього вчитель:

- Грицю, знову спиш на уроці?
- Хiба тут виспишся? Одна мука! А ще кажуть, що в нашiй школі чудові умови.

Сто років живи — сто років учися тому, як жити. Сенека